

28.11.2010.g.

ADVENT. MISA ZORNICA. Svakom katoliku prekrasne riječi koje u njemu izazivaju bujanje različitih osjećaja. Ja sam danas, bar koliko se sjećam do djetinjstva, bio prvi put na misi zornici. U zatvoru sam o njima slušao od jednog zatvorenika a i supruga mi je pričala da su prošle godine bile lijepe mise zornice u našoj župi. Tada je naš novi, mladi, župnik tek bio par mjeseci na svojoj dužnosti i s puno ljubavi i truda je pristupio svemu tome. Tada su i mnogi upoznali njegovu, sada pokojnu majku, koja mu je došla na ispomoć te je ujutro kuhala čaj i kavu za one koji su došli na "zornicu". Sada se draga Štefica moli za nas kod Gospodina, a posebno za svoga sina, koji treba još puno toga svjedočiti za Gospodina.

Što to nas katolike tjera da se ustanemo svaki dan oko 5.15, da po niskim temperaturama i snijegu, dolazimo u svoje crkve i tako sve do Božića? A danas, dobro, bila je nedjelja, crkva je bila puna. Ne znam za druge, mogu samo pretpostavljati. Ali znam za sebe. Ja sam jedva čekao da dođe ovo adventsko vrijeme i MISE ZORNICE. NEŠTO U MENI JE GORJELO. Ne onako velikim plamenom nego kao žar koji čeka da se rasplamti. Ma, već godinu dana čekam da konačno dođe to adventsko vrijeme i mise zornice. Jer osjećam da sam odlaskom na te mise zornice potvrdio svoje opredjeljenje za Gospodina. I sve mi onako dolaze slike prvih kršćana koji su cijelu noć bdjeli, svi zajedno okupljeni, i slavili Gospodina. Tako i mi. Ne cijelu noć, ali rano ujutro napunili smo crkvu, molili se i pjevali, zaželjeli si međusobno mir,
PRIMILI
GOSPODINA, i veselo otišli u susret svojim svakodnevnim obvezama. I tako sve do Božića.

Vidio sam danas ujutro razne ljude na misi zornici. I za neke od njih sam se jako veselio kad sam ih vidio. Jednog brata i sestru. Sestra ima neku bolest lica, sigurno joj je teško. Većina nas valjda u nju zuri ili skreće pogled kada idemo kraj nje. Brat bez posla. Kada sam ih vidio, dijelila se hostija, skrenuo sam pogled kipu dragog našeg Gospodina i uputio sam mu molitvu koja mi je natjerala nešto suza na oči. Kratko sam zamolio Gospodina da neka njima svakako udijeli svoju milost i pozove ih k sebi, u svoje Kraljevstvo, prije nego mene, pa ako i zaslužim. Jer oni su se u ovom zemaljskom životu napatili. Neka im onda Gospodin bude milosrdan. Meni je dao puno darova a ja sam ih razbacivao. Njima je dao malo darova i oni su ih, bar kako sam ih ja doživio, koristili kako su znali i umjeli.

Jer, kada sam išao van iz crkve, bio sam blizu sestre. I bez obzira na loš izgled lica gledao sam njezine oči. Gledala je prema nekome. I VIDIO SAM KOD NJE OSMJEH NA LICU I SJAJ U OČIMA. O, TAJ OSMJEH I LICE, TE OČI I TAJ SJAJ NISU BILI BEZ GOSPODINA. Prošao sam kraj nje i bio sam jako sretan. Znao sam da Gospodin, i bez moje molitve, ima s njom svoje planove. SLAVA I HVALA TI GOSPODINE ŠTO VOLIŠ ONE SLABE I NEJAKE!

A poslije sam u gradu naletio i na njezinog brata. Često mu znam dati nešto kuna, sad dok je bez posla. A on odmah k meni i, onako kroz smiješak i radosno, mi kaže da me ujutro vido u crkvi. I ja kažem da sam ja i njega vidio i da mi je to jako drago. A on kaže da on stalno dolazi na te mise zornice. I sestra. A ja kažem da je to nedjeljom i da neka dođe svaki put. A on mi odmah uskoči u riječ i kaže da ne, da je to svaki dan. I da će on doći. I tako smo se razišli. Vidjet ću da li će sutra doći. Pa ako i neće, nije bitno. Danas je bio, u nedjelju, na početku vremena došašća ili velikog isčekivanja. I bilo mi je jako milo oko srca, osmjech mi je ostao na licu kada sam nastavio dalje. OPET SAM U SEBI ZAHVALJIVAO GOSPODINU ŠTO JE ODABRAO MALE I SLABE, a ne jake i moćne.

Jer mali i slabi proslavljaju Gospodina i se veseljem i radošću čekaju njegov novi dolazak. Jaki i moćni to ne rade jer su sami sebi dovoljni. Oni misle da njima Gospodin ne treba. Neka. A danas je lijepo dragi župnik pročitao iz Evanđelja po Mateju da "o onom danu nitko ne zna, ni anđeli nebeski, ni Sin, samo Otac".

Zato i ja idem na mise zornice. Da se naučim biti pripravan za Gospodinov dolazak. Vrijeme došašća je idealno vrijeme da o tome promislimo i da se odlučimo biti pripravi za Gospodinov novi dolazak. Budi i ti pripravan, budi i ti kao i ovi brat i sestra. Jer Gospodin nas neće uzimati ka sebi po izgledu, bogatstvu, fakultetu i statusu u društvu. Ne, samo po tome da li smo se pripremili za njegov dolazak. SLAVA I HVALA GOSPODINU!

